

Георги Райчев

ШВЕДСКА ШЕЙНА

Към края на миналата зима Бранко ступи шейната си. Стара беше тя, с високи железни рамки. Дъските ѝ се разковах, желязото се изкриви и Бранко се зару в снега. Другарите му се изсмяха. Най-много му се смя едно чуждо момче. То имаше голяма шведска шейна, цяла от лакирано дърво, обкована отголу с яки гладки жезла.

Оттогава Бранко гореше само от едно желание - да спести пари и догодина да си купи шведска шейна. Веднъж той повери тайната на майка си, а тя я обади на татко му.

Бащата се засмя.

- Добре, Бранко - рече той весело, - още утре ще ти купя касичка. Събирай си там пари. Ключът ще стои у мене. Колкото по-послушен бъдеш и колкото по-добри бележки получиш, толкова по-хубава шейна ще можеш да си купиш.

На другия ден Бранко получи касичката. Вътре грънчаха парите на първия дар от баща му.

Родителите му бяха заможни хора. Имаха голяма триетажна къща в един от по-крайните квартали на столицата.

В този квартал учеше и Бранко. В целия клас имаше само няколко по-добре облечени ученици. Другите бяха все деца на бедни работници, разсили и колари. Те носеха закръпени грешки и обуваха стари обувци, наследени от някой по-възрастен брат.

На Бранковия чин седеше едно такава момче. Казвах я го Тома. И той носеше закръпени и стари обувци, но никак не приличаше на другите бедни момчета. Онези израеха, викаха, псуваха, а Тома седеше на мястото си тъжен и замислен. Но той и иначе не приличаше на другите. Лицето му беше изпито и бледо, а очите - уморени, като у недоспал човек.

Полека-лека двете момчета се опознаха и се обикнаха като братя. Веднъж Бранко го отведе дома. И майка му също много хареса момчето. Разпита го за дома му. Тома каза, че баща му работи на гарата, а майка му е чистачка в една голяма къща.

По-после Тома често идваше у Бранковия, учеха заедно уроците си или играеха на двора с Бранковата голяма футболна топка.

Бранко много пъти беше молил Тома да го отведе дома си, да види баща му и майка му. Но Тома отвър-

шаше стеснено, че рядко бивали дома, че късно се прибирали от работа. Пък и много далече живеели.

През лятото Бранковата касичка беше презловена, а до зимата съвсем натежа от пари. Един ден баща му отклони и преброи парите - двеста и осемдесет лева!

Тази случка беше няколко дни преди Коледа. Бранко повери радостта си на Тома.

- Слушай - рече му Тома, - в нашия квартал има голяма работилница за шейни. Доставят ги на спортните магазини, а те ги продават дъвоино по-скъпо - уж от странство идели. Ще те отведе да си купиш шейна от там - и по-голяма, и по-евтина.

След няколко дни ги разпуснаха за Коледа. Още същия ден Тома го отведе и му показа работилницата. Двете момчета погледнаха през прозорца и видяха купища най-различни шейни. Кряскаха високо работници, чуваше се бучене на машини и стругове.

На другия ден Бранко взе пари и отиде да купи шейна. Той си избра една за трима души - цяла от дърво и с железни подложки отголу, също като на онава горделиво момче. Шейната не беше съвсем готова - трябваше да я лакират и да ѝ поставят марка.

- След един час е готова! - рече господарят.

Бранко остави залог и излезе. Отвън се сети, че Тома живееше някъде близо - ул. „Здравец“ № 77.

- Ще го доведа - рече си той, - да видим дали ще я хареса и Тома.

Тръгна из квартала, пита този-онзи, намери улицата, намери и седемдесет и седмия номер.

- Моля, тук ли живее ученикът Тома Алишев? - попита той една slugиня, застанала на пътната врата. Навътре се видяха хубава двуетажна къща.

- Тука - отвърна момчето. - Ето там, зад къщата, има друга, малка къщичка; там живеят те.

Бранко заобиколи къщата и видя една ниска кирпичена барака, покрита с ръждива ламарина, измазана, само с едно опушено прозорче и разкривена дъсчена врата.

Момчето не смееше да приближи и да почука. Струваше му се, че там не е възможно да живеят хора. Наистина, над бараката стърчеше нещо като комин, но пушек не излиза-

ше. „Да не съм сгрешил?“ - помисли той.

В това време вратата се поотвори и оттам надникна полуголо дрипаво момиченце.

- Ей, тук ли живееш...

Но момиченцето се скри и тръсна вратата. Тогава Бранко се реши и откряна вратата, но бързо се отдръпна. Вътре, в мрачевината, той видя сгушени на пода три премръзнали деца, а по-намамък, в ъзла, на прост железен креват лежеше ощеняко.

- Влезте! Влезте! - чу той да го подканя изнемошял женски глас.

Бранко пристъпи. На кревата лежеше болна жена. Той попита за Тома.

- Тук, тук живеем - отвърна му стенищата жена. - Аз съм майка му, болна съм - тези ми са другите деца.

- Ами Тома къде е? - попита Бранко смутен, като мислеше за съвсем друго.

- Пратих го у едни рогунини, да ги помолат, ако имат, да ни дадат пет лева назем. Малките от вчера не са кусвали трошица хляб... Ти да не си Бранко?

- Аз съм.

- Той, наш Тома, много те обича, все с тебе се хвали. Казва, че и майка ти била добра жена - мълвеше болната като на себе си.

Бранко не знаеше какво да ѝ каже, какво да направи.

- Трябваше ми малко Тома, ще го почакам навън... ще го посрещна - рече той и бързо изскочи от бараката.

Наистина, след малко по улицата се загаде Тома. Той приближи смутен; Бранко побърза да му каже защо е дошъл, но Тома го гледеше мъчаливо, като че не е разбрал думите му.

- Ами ти свърши ли работата, дете ходи? - попита го Бранко.

- Свърших, бях при едно момче... - отвърна Тома, без да го погледне.

- Тома, защо ме лъжеш! - извика му Бранко. - Аз бях у вас, знам от майка ти всичко... Защо не си ми казал досега... Бива ли така - уж сме приятели!

- Че какво да ти кажа - отвърна Тома протърсен. - От четири месеца татко е без работа. Ходи по къщите да нахвърля дърва и въглища. Каквото изкара - изядаме го. От двете седмици се разболя и мама. Дърва нямаме... И малките са голи и боси... На, така сме. Затова и не те довеждах дома, Бранко...

Бранко помълча, бръкна в джоба си и срамежливо подаде нещо на Тома.

- Тома, вземи това. Нека баща ти купи хляб и каквото ти трябва друго.

Тома погледна в ръката си, видя какво е и бързо го върна на Бранко:

- Че това са всичките ти пари за шейната, Бранко... Как тъй... не може!... Не искам!

- Носи ги в къщи, Тома! - извика му сърдито Бранко. - Чуваш ли, не ми трябва... Не ми трябва шейна!

Бранко се прибра дома късно следобед.

- Къде е шейната? - попита го зачудена майка му. - Не хареса ли, или нямаше такива?

- Купих - отвърна ѝ Бранко смутен. - Оставих я да я лакират. Утре ще я взема.

Но и на другия ден Бранко не донесе шейна.

Майка му се обезпокои.

- Не искам шейна!... Не ми трябва шейна... - захълца той.

Но баща му го прегърна и притисна главата му до гърдите си.

- Не бой се, милото ми момче - каза му той развъл-

нуван, - не плачи: довечера шейната ще бъде дома. Сега ти я заслужи дъвоино повече: който прави добро, добро намира. Дай Боже, все такъв да бъдеш и когато пораснеш.

Баща му го пусна, облече се, каза нещо на майка му и излезе.

На бърни вечер погелхичката лъщеше и лакирана шведска шейна. Но в тази нощ покрай града имаше още по-весело семейство. В бараката бумтеше зачервена соба, на огнището бреше гозба, а и болната майка, зарагвана и затоплена, като че ли изведнъж беше оздравяла. Тя седеше в аелото и усмихната, гледаше веселите си рожби.

Иисус се установи в Галилея, в град Назарет. Там Христос живял с Пречистата Си Майка при мнмния Си баща Иосиф, дърводелеца, където растял като обикновен човек, работейки със собствените Си ръце, като се занимавал заедно с него с дърводелска работа, а после, когато Иосиф починал, Сам продължил да се труди с този занаят.

Христос го тридесетата година от земния Си живот пазел в тайна Божеството Си от хората и догозага не се разкрил като Син Божий. Това било изключително важно, тъй като според иудеите, тогава това било подходящата възраст за началото на обществена дейност.

Настъпил моментът за Божествено явяване на Христос пред израелския народ. И ето, било слово Божие към Йоана, син Захариев, в пус-

тинята, посредством което Бог го изпратил да кръщава с вода, известявайки му знаменieto, по което да познае явилата се в света Месия.

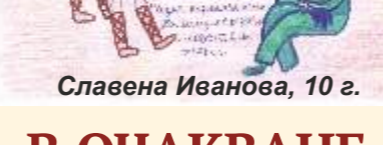
Борис Мангозов, 10 г.

Рая Вълкова, 10 г.

Славена Иванова, 10 г.

Максим Билялов, 10 г.

В ОЧАКВАНЕ

Калина Иванова, 10 г.

Очакваме с вънление, с голямо нетърпение, подарци цял кош в коледната нощ.

Послушни бяхме всички, работихме с ръчички. Приготвихме елхата сложиме звездата.

Научихме ни песни и хубави и лесни. Сега задружно пеем - Христос рогу си!

РУСЕНСКА МИТРОПОЛИЯ
7000 гр. Русе, пл. "Св. Троица" №9

Редактор:
Иконом Алеко Райчев
Сътрудници:
Свещ. Кирил Синеб,
Боян Петков

Вестникът е безплатен и се издава със спомоществователството на Басарбовския скален манастир
Авторски материали може да изпращате на e-mail: viara_jivot@abv.bg

ПЕРИОДИЧНО ИЗДАНИЕ НА РУСЕНСКАТА СВЕТА МИТРОПОЛИЯ

Брой 16, януари 2022

www.rusenska-mitropolia.bg

Богоявление

След поклонението на мъгреците от изтока през Боговъплотилия се Син Божий, юдейският цар Ирод I заедно с всички си план и започнал да избият всички младеци във Витлеем и всички му предели от две години наголу.

Ала Богомладенецът избегнал острието на меч. Иосиф Обручник бил предупреден за опасността от Ангел Господен и затова, като взел Пречистата Дева и Иисус, незабавно тръгнали към Египет.

Цялото пътуване от началото на бягството от Витлеем до завръщането в Назарет, траяло повече от три години. Те пропътували през много места, понасяйки горещина, студ, глад и жажда.

След връщането Си от Египет, Иосиф, Мария и Иисус се установили в Галилея, в град Назарет. Там Христос живял с Пречистата Си Майка при мнмния Си баща Иосиф, дърводелеца, където растял като обикновен човек, работейки със собствените Си ръце, като се занимавал заедно с него с дърводелска работа, а после, когато Иосиф починал, Сам продължил да се труди с този занаят.

Христос го тридесетата година от земния Си живот пазел в тайна Божеството Си от хората и догозага не се разкрил като Син Божий. Това било изключително важно, тъй като според иудеите, тогава това било подходящата възраст за началото на обществена дейност.

Настъпил моментът за Божествено явяване на Христос пред израелския народ. И ето, било слово Божие към Йоана, син Захариев, в пус-

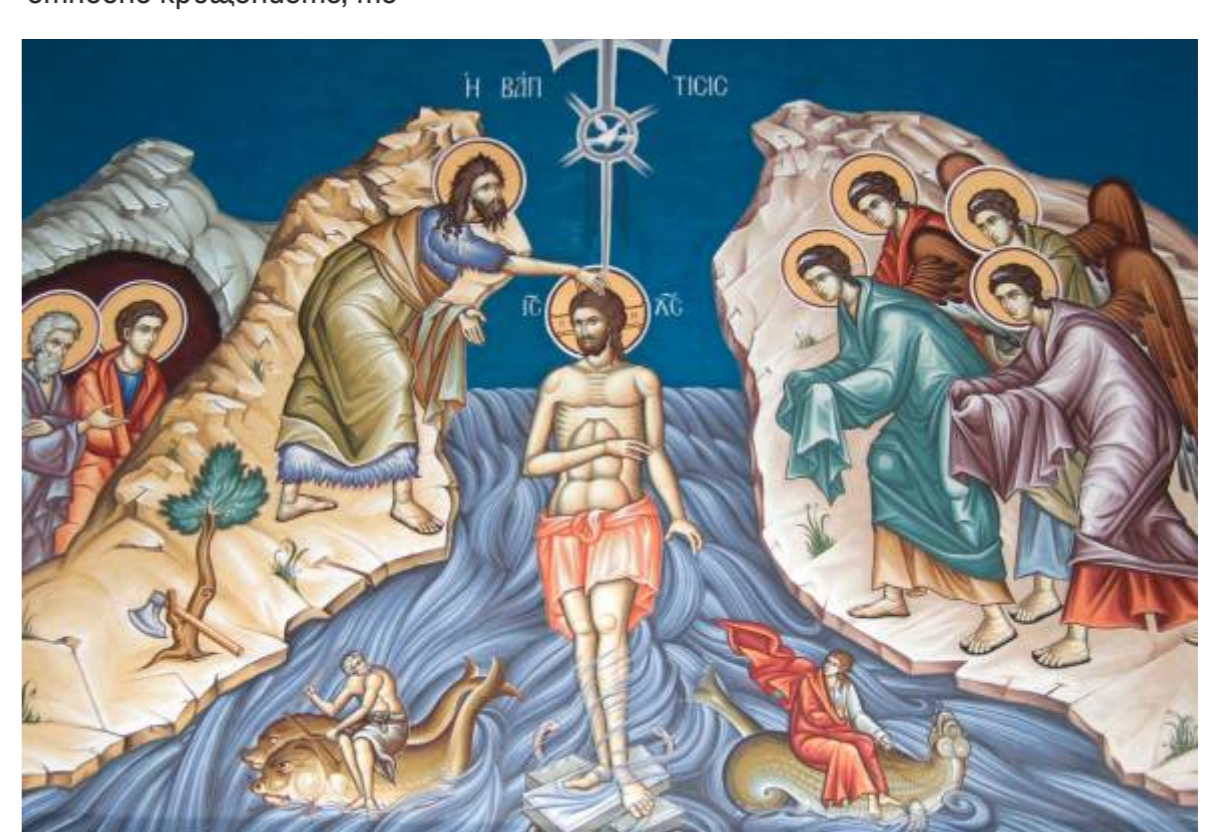
тинята, посредством което Бог го изпратил да кръщава с вода, известявайки му знаменieto, по което да познае явилата се в света Месия.

Покорявайки се на Бога, Йоан обиколил цялата страна около Йордан, като проповядвал покаянно кръщение за опрощаване на греховете. При него отивали хора от цялата Иудейска страна и от Йерусалим, и всички се кръщавали в река Йордан, като изповядвали греховете си.

И Иисус дошъл от Галилея при Йоан на река Йордан, за да се кръсти от него. Той пристигнал по време, когато Йоан възвещавал за Него на народа, говорейки, че след него иде по-силен, на Когото не е достоен да се наведе и да развърже ремъка на обувката Му. Аз ви кръстих с вода, говорел Йоан, а Той ще ви кръсти с Дух Светий. Иисус, бидейки Сам източник на всяка чистота, нямал нужда от едно такова покаянно кръщение, но Той го приел, за да освети естеството на водата, та чрез светлото Кръщение да се умишат греховете на избтляващия телесен свят.

Йоан духом познал Този, за Когото тридесет години по-рано проиграл радостно в утробата на своята майка. Той поискал да бъде кръстен от Него, като намиращ се под греха на непослушанието, който от Адам преминал върху целия човешки род. Но Господ

му казал да остави това сега, за да могат да изпълнят всяка правда. Свети Йоан Златоуст изяснява, че под „правда“ трябва да се разбира, че все едно Иисус е казал: Доколкото аз съм изпълнил всички заповеди, които са дадени в закона, и остана само една - отнсно кръщението, то

подобава аз да изпълня и тази.

След като приел кръщението Си, Христос веднага излязъл от водата. Свети Йоан Кръстител потопявал до шията всеки човек, когото кръщавал и го държал така, докато не изповяда всичките си грехове. След това кръщаваният излизал от водата. А Христос, нямайки грехове, не бил задържан във водата и затова в Евангелието е прибавено, че Той излязъл от водата „веднага“.

Йоан духом познал Този, за Когото тридесет години по-рано проиграл радостно в утробата на своята майка. Той поискал да бъде кръстен от Него, като намиращ се под греха на непослушанието, който от Адам преминал върху целия човешки род. Но Господ

И ето, прогължава еван-гелският текст, отворили се небесата за Него, Духът Божий върху Него и се чул глас, който казал: *Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.*

По такъв начин Бог решил да открие Себе Си в Три Лица, поради това, че Троицното понятие, за нашия логичен разум и познание, е твърде високо.

Когато Иисус се потопил в речните води, настъпило колосално обновление. Очистил се не Този, който се кръщава, а се преобразила водата, а заедно с нея се просветило и цялото духовно естество и материя.

В него време живеел един актьор на име Генесий, който бил изключително добър комедиант и забавявал публиката с майсторска завидност. Веднъж,

Църковната история е съхранила за нас едно силно въздействащо събитие, което е с особена важност за нас, християните. Римският император Диоклециан, при когото било повдигнато едно от най-големите гонения на християни през вековете, през 304 г. сл. Р. Хр. останал за по-дълго време в столицата Рим за празненствата по повод победата му над персите. В числото на развлеченията било и посещението на театър.

В него време живеел един актьор на име Генесий, който бил изключително добър комедиант и забавявал публиката с майсторска завидност. Веднъж,

докато израел в театъра в присъствието на императора, той решил да се надсмее над християните, които, както останалите в театър, ненавиждал. Той се престорил на тежко болен и пожелал от другарите си да му доведат някой, който да го кръсти, да го възроди за нов живот, опрощавайки му греховете. Под смеха и кикота на публиката, актьорите изиграли сцената на желаното кръщение над Генесий, облекли го в

Христос приел водно кръщение от Йоан и осветил водите на Йордан. Освещава и днес онези води в купелите, където приематите Христовата вяра се възраждат за благодатен живот чрез св. Кръщение в името на Отца и Сина и Светия Дух. Каква неизмерима е тайнствената сила на светото Кръщение. Тя изменя душевно пътния човек, като го оживява и възкресява духовно чрез благодатта на Светия Дух.

бяла одежда, след което играещите ролята на войници го повели на съд пред самия Диоклециан.

Когато застанал пред императора, Генесий, навиквайки веселия кикот на публиката силно рекъл:

-Аз съм християнин!

Смехът още повече се засилил, но актьорът вдигнал ръката си с което показал на всички, че желае малко тишина, обърна се към Диоклециан и почнал да говори:

- От детството си съм ненавиждал Христа и съм го имал за свой враг. Тази вяра толкова много я презирах, че изучих в детайли всичките й тайнства, за да мога безгрешно да се погаврям с нея. С делата си аз наистина изпитвах чувството, че бия плесници и плюя върху Разпнатия Христос. Моят живот бе дотолкова развратен и мерзък, че вкара в гроба родителите ми, които докрай си

останаха верни християни. Тамко и майка често идват в съня ми и плачат за мен, но аз и тогава се надсмивам над сълзите им. Но сега, днес наистина стана чудо. Когато се изрече словото „кръщава се Божият раб...“ ми се отвори духовен свят, досега невидим за мен и там аз видях греховете си написани на свитъци, стиснати в ръцете на обградилите ме мрачни демони. И едва докоснала се до плътта ми водата на кръщението, от небесата се спуснаха светлозарни ангели, очиствайки ме телом и духом от сквернотата на греха.

Императоре, аз съм християнин и това са единствените истински слова, които съм казал от много години насам. Покай се и ти и Бог ще ти прости така, както Той е простил на мене!

Тълпата в театъра се вцепенила от изумление. Императорът изпаднал в страхен гняв. Той запо-

вгнал да погложат бившия комедиант на жестоки, зверски изпитания. Мъчителите дълго време го драли с железни нокти и го горели с факли, но сред мъченията ясно се чувал гласът на Генесия, който казвал: **Няма друг Цар, освен Този, Когато аз видях Него почитам и на Него служа! И ако дори хилядократно ме лишават от живот заради Него, то аз винаги ще му принадлежа! Мъченията не ще изтръгнат Исуса Христа ни от устните ми, нито от моето сърце. Дълбоко е съжалението ми за моето предишно заблуждение и отвлечение, което съм имал към Него, към Неговото свято име и за това, че толкова късно станах последовател на Христа.**

Накрая мъчителите отрязали главата на Генесий и той приел венеца на светомо мъченичество заради Христа.

РУСЕНСКИЯТ МИТРОПОЛИТ НАУМ И ТИВЕРИОПОЛСКИЯТ ЕПИСКОП ТИХОН ГОСТУВАХА НА ВСЕЛЕНСКИЯ ПАТРИАРХ ВАРТОЛОМЕЙ

На 29 ноември 2021 г., в навечерието на Андреевден – празник на Константинополската патриаршия, Негово Светейшество Константинополският и Вселенски патриарх Вартоломей прие в Патриаршеската си резиденция в престолния си град (сега Истанбул) Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум и Негово Преосвещенство Тивериополски епископ Тихон, дошли да засвидетелстват своето уважение към председателя на Църквата-Майка. Патриархът и българските архиереи проведоха сърдечен разговор в духа на братска любов и внимание, обменяйки мисли по различни въпроси. На 30 ноември 2021 г. митрополит Наум взе участие в съборната света литургия в патриаршеския храм „Св. Георги“, в съслужение с Вселенския патриарх Вартоломей, митрополити от Св. Синод на Константинополската патриаршия, архиереи от Йерусалимската патриаршия и гр. ✦

УЧЕНИЦИ ОТ РУСЕ УКРАСИХА КОЛЕДНАТА ЕЛХА В КАТЕДРАЛНИЯ ХРАМ „СВЕТА ТРОИЦА“

На 13 декември 2021 г., Второкласници от ОУ „Иван Вазов“ – Русе, придружени от г-жа Йорданова – директор на училището, г-жа Росица Рачева – учител по Религия и г-жа Полина Радошова, с голямо вълнение и радост украсиха коледната елха в катедралния храм „Света Троица“.

Учениците бяха посрещнати от ик. Алеко Рачев,

който ги запозна накратко с един от най-светлите християнски празници – Рождество Христово. Децата запалиха свещички и се помолиха за здравето на близките си. За благословение от Негово Високопреосвещенство Русенския митрополит Наум учениците получиха книгата „Иконите разказват“ на издателство „Двери“ и коледни лакомства. ✦

ПРАЗНИКЪТ НА ПРЕП. НАУМ ОХРИДСКИ – ИМЕН ДЕН НА НЕГОВО ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНСТВО РУСЕНСКИ МИТРОПОЛИТ НАУМ

На 23 декември 2021 г., когато светата ни Църква почита паметта на българския просветител преподобен Наум Охридски, Негово Високопреосвещенство Русенския митрополит Наум възглави света литургия в катедралния храм „Св. Троица“ в прес-

полния си град Русе. Гост на архиерея беше Негово Високопреосвещенство митрополит Яков от гр. Силистра, дошъл специално за случая. В св. литургия взеха участие Георгиев, архиерейски наместник за Разградска духовна околия, ст. ик. Валентин Лазаров, архиерейски наместник за Тутраканска духовна околия, ст. ик. Георги

Георгиев, архиерейски наместник за Разградска духовна околия, ст. ик. Валентин Лазаров, архиерейски наместник за Поповска духовна околия, архим. Филарет, изумен на Каранвърбовския манастир „Св. Марина“, ст. ик. Владимир Коста-

дино, председател на русенския храм „Свети Георги“, свещ. Недялко Димитров и дяконите Росен Георгиев и Симеон Николов. В края на богослужението владиката беше поздравен от старшия епархийски съветник ст. ик. Владимир Костадинов, който му пожела здраве и още много успехи в архиерейското служение. За всички беше изпято многолетствие.

След богослужението в митрополитския дом се състоя кратък прием на който присъства Негово Преосвещенство Николов. В края на богослужението владиката беше поздравен от католиците от Северна България, придружен от отец Валтер Горра, който също поздравиха митрополит Наум за именния му ден, поднасяйки му коледен подарък. ✦

ВАСИЛИЕВА СВЕТА ЛИТУРГИЯ И НОВОГОДИШЕН МОЛЕБЕН В РУСЕНСКАТА КАТЕДРАЛА „СВЕТА ТРОИЦА“

На 1 януари 2022 г., Обрезаем Господне и Василевден, Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум възглави празничната св. Василиева литургия в катедралата „Света Троица“ в престолния си град. По стародавна традиция, в края на службата беше извършен молебен за здраве и успех през новата 2022 година, в който взеха участие председатели на русенски храмове и енорийски свещеници от града. След богослуженото последование Негово Високопреосвещенство пожела на клириците и християните добро здраве и благодатно, успешно и ползотворно новолетие под закрилата на Светата Троица. ✦

БОГОЯВЛЕНИЕ В ПРЕСТОЛНИЯ ГРАД РУСЕ

На 6 януари 2022 г., Йордановден - Богоявление, Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум отслужи св. литургия в катедралния храм „Св. Троица“ – Русе. На архиерея съслужиха иконом Алеко Рачев, председател на храма, свещ. Недялко Димитров и дяконите Росен Георгиев и Симеон Николов. В края на богослужението владиката поздравиха християните с

празника, припомняйки чудото на Богоявление при водите на река Йордан. По-късно, на брега на река Дунав, Негово Високо-

преосвещенство извърши Велик Богоявленски водосвет, поръсвайки присъстващите граждани. Група мъже скочиха в ледените води на река Дунав, за да „спасят“ кръста хвърлен от владиката. Разпятието беше извадено от студентите водни от 27-годишния Теодор Цветков, треньор по плуване, който за поредна година е победител в това събитие. Митрополит Наум подари на младежа сребърен кръст, а Пенчо Милков, кмет на града, му връчи парична сума и подаръци от Общината. ✦

